

Fran Lhotka

More, glazbena vizija u dva čina (tri slike)
The Sea, Music Vision in Two Acts (Three Tableaux)
Partitura / Score

Ovo izdanje finansijski su pomogli
Ministarstvo kulture i medija Republike Hrvatske
Grad Zagreb, Gradski ured za kulturu, međugradsku i međunarodnu suradnju i civilno društvo

This publication was financially supported by
the Ministry of Culture and Media of the Republic of Croatia
City Office for Culture, International Relations and Civil Society

Nakladnik / Publisher

Koncertna dvorana Vatroslava Lisinskog, Muzički informativni centar
Vatroslav Lisinski Concert Hall, Croatian Music Information Centre
Trg Stjepana Radića 4, 10000 Zagreb
www.lisinski.hr | www.mic.hr

Urednici / Editors

Jelena Vuković, Davor Merkaš

Redakcija / Redaction

Zoran Juranić

© 2024 by Vatroslav Lisinski Concert Hall, Croatian Music Information Centre.

Zabranjeno je svako neovlašteno kopiranje i umnažanje, distribucija, iznajmljivanje, posudba ovog materijala ili bilo kojeg njegovog dijela bez dozvole nakladnika. Sva prava nakladnika i vlasnika djela su pridržana.
Any unauthorized reproduction is prohibited by law. All rights reserved.

MIC 10.16a04
ISMN 979-0-801350-84-8

CIP zapis je dostupan u računalnome katalogu Nacionalne i sveučilišne knjižnice u Zagrebu pod brojem 001250832.

Fran Lhotka

**More,
glazbena vizija u dva čina
(tri slike)**

**The Sea,
Music Vision in Two Acts
(Three Tableaux)**

Partitura / Score

Koncertna dvorana Vatroslava Lisinskog, Muzički informativni centar
Vatroslav Lisinski Concert Hall, Croatian Music Information Centre
Zagreb, 2024

Svojim umjetničkim ostvarenjima, koja obiluju gracioznim epizodama i snažnim gradacijama, Lhotka je naročito u razdoblju između dva rata odigrao važnu ulogu u razvoju hrvatske muzike.

Krešimir Kovačević¹

Fran Lhotka, rođen 25. prosinca 1883. u mjestu Mladá Vožice u Češkoj, 1899. postao je student praškog Konzervatorija, školujući se za kornista i skladatelja; kompoziciji su ga podučavali Karel Stecker, Josef Klička i Antonín Dvořák. Šest godina poslije diplomirao je oba studija; diplomski rad na kompoziciji bio je *Scherzo „Rej“ u F-duru*, prvi put izveden u dvorani Musikvereina u Beču. Nakon što je odslužio vojni rok i kraće vrijeme djelovao kao nastavnik na podružnici moskovskog konzervatorija u Jekaterinoslavu (danas Dnjepropetrovsk, Ukrajina, nekadašnje Rusko Carstvo), 1909. stigao je u Zagreb, prihvativši mjesto prvog kornista i korepetitora u Operi. Sve bolja organiziranost koncertnog života te reforma glazbenog obrazovanja činili su Zagreb povoljnim za afirmaciju mladih skladatelja koji su stizali (većinom se vraćali) sa školovanja u Beču, Pragu, Budimpešti, Berlinu ili Parizu, pa je i Lhotka već 1910. godine postao profesor na Glazbenoj školi Hrvatskog zemaljskog glazbenog zavoda, kasnije Muzičkoj akademiji, te se, napustivši 1912. godine aktivnosti u Operi, u potpunosti posvetio pedagoškom radu i skladanju. Djelujući kao pedagog sve do kraja života (umro je 26. siječnja 1962. u Zagrebu), uz prekid za vrijeme Drugog svjetskog rata kada je bio umirovljen, Lhotka je, pokazavši se kao svestran, talentiran i kompetentan glazbenik, uz harmoniju koju je predavao najdulje – četrdesetak godina – u različitim razdobljima predavao i rog, dirigiranje, teoriju glazbe, instrumentaciju, kompoziciju, analizu orkestralnih partitura te povijest glazbe. Pojedina predavanja kod njega su pohađali neki od najvažnijih budućih hrvatskih skladatelja i glazbenika, primjerice: Ivo Brkanović, Bruno Bjelinski, Krešimir Kovačević, Stjepan Šulek i Slavko Zlatić. Uz to, kao dirigent, od 1913. do 1921., vodio je Pjevačko društvo *Lisinski* uvelike izmijenivši i unaprijedivši dotadašnju zbarsku praksu što mu je priskrbilo naslov „pionira kvalitetnog zbarskog pjevanja u nas“². Dirigirao je i školskim orkestrom Muzičke akademije (1922. – 1941.), a kraće vrijeme i zborom, redovito zaslužujući pohvale i u Zagrebu i na gostovanjima, napose svojim zalaganjem za izvedbe djela domaćih autora, ali i predstavljanjem remek-djela svjetskog repertoara. Neko je vrijeme vodio i Društveni orkestar Hrvatskog glazbenog zavoda (1923. – 1930.) te povremeno ravnao Zagrebačkom filharmonijom. Iskazao se i kao organizator i rukovoditelj; osim što je, uz ostale dužnosti na Akademiji, u dva navrata, i to ukupno dvadeset godina, obnašao dužnost dekana (rektora), odigrao je važnu ulogu u njezinu stasanju u visokoškolsku ustanovu, a zaslužan je i za početak rada Gradske muzičke škole u Zagrebu (danas Glazbene škole *Pavao Markovac*). Svoj pedagoški rad Lhotka je nadopunio i vrijednim udžbenicima o dirigiranju (1931.) i harmoniji (1948.), te je dakako i kao skladatelj dao svoj doprinos odgoju novih naraštaja glazbenika, napisavši nekoliko glasovirskih i orkestralnih djela za djecu i mlade.

Cijenjen kao pedagog, Fran Lhotka brzo se istaknuo i skladateljskim radom. Stigavši u Zagreb u jeku europske „glazbe prijelaza“ prvih dvaju desetljeća 20. stoljeća i hrvatske Moderne tijekom koje su se, primjerice, profilirali opusi Dore Pejačević, Josipa Hatzea i Blagoja Berse, našao se usred previranja zapadnoeuropskih novosti i sloboda kojima su odisali radovi Arnolda Schönberga, Igora Stravinskog, Antona Weberna, Béle Bartóka ili Aleksandra Skrjabina i sve veće dominacije nacionalnog smjera u glazbi. U vrijeme kada se pripadnost nacionalnoj kulturi i angažiranost na njezinu izgradnju potvrđivala pisanjem u duhu folkloru, i sam se nadahnjivao ovdašnjim narodnim stvaralaštvom, skladno ga uklopivši u svoje skladateljske zasade izrasle na najboljoj češkoj tradiciji. Osim zbarskih djela i obrada narodnih pjesama koje je pisao mahom za potrebe izvođačke prakse, obrada djela drugih skladatelja, solo pjesama, kantata i komorne glazbe, čini se da ga je najviše privlačila orkestralna, a još više scenska glazba. Djela za orkestar, dvije opere (*Minka* i

1 Krešimir KOVAČEVIĆ: *Hrvatski kompozitori i njihova djela*, Naprijed, Zagreb, 1960., str. 243.

2 Slavko Zlatić, prema: Pavel ROJKO: *Fran Lhotka kao muzički pedagog*, u: Fran Lhotka 1883. – 1962., *Zbornik 3 Društva skladatelja Hrvatske*, Zagreb, 1985., str. 16.

More), filmska glazba (dokumentarni i igrani filmovi među kojima je posljednji *Svoga tela gospodar*), te niz baletnih ostvarenja okosnica su njegova stvaralaštva. Najviše uspjeha postigli su baleti nastali u suradnji s plesačkim i koreografskim parom Piom i Pinom Mlakarom: *Đavo u selu*, *Balada o jednoj srednjovjekovnoj ljubavi* i *Lúk*. Upravo je *Đavo u selu* svojom prisutnošću na sceni obilježio hrvatsko baletno stvaralaštvo. Nakon praižvedbe 1935. u Gradskom kazalištu u Zürichu, mediji su pisali o „pravom slavlju“, „izvanrednom uspjehu“, „velikoj draži“ i „virtuoznoj upotrebi orkestracije“³, a jednako je uspjela bila i prva izvedba u Zagrebu, 3. travnja 1937. O uspjehu govore i daljnje izvedbe širom Europe: Karlsruhe, Prag, München, Hamburg, Berlin, Frankfurt, Dresden, Beč, Genova, Sofija, Atena, Salzburg... Lhotkina majstorski orkestrirana partitura nerijetko se hvalila kao cjelovito ostvarenje jednako dojmljivo i bez vizualnog poticaja (Lhotka je 1939. načinio i dvije orkestralne suite iz baleta, kao uostalom i iz druge svoje scenske glazbe). Ne začuđuje stoga da je većina njegove glazbe ostala u sjeni *Đavla u selu*.

Ana Vidić

* * *

Operna produkcija dvadesetih godina 20. stoljeća u Hrvatskoj uistinu je vrlo oskudna. Uglavnom je riječ o danas zaboravljenim i malo poznatim opernim djelima, kojima se hrvatska muzikologija tek marginalno bavila i koja – uz možda nekoliko iznimaka – nikad nisu ni postala dio standardnoga opernog repertoara domaćih opernih kuća. Od 1920. do 1930. opere hrvatskih skladatelja – koje su skladane i ujedno scenski izvedene – mogu se nabrojiti na prste jedne ruke. Spomenimo tek dvije opere Luje Šafranek-Kavića *Hasanaginica* i *Medvedgradska kraljica*,⁴ te *Dubrovački diptihon* Antuna Dobronića, koji je sam autor nazvao „simfonijskom dramom“.⁵ Od opera iz pera hrvatskih autora nastalih na rubovima toga razdoblja svakako treba istaknuti *Citaru* i *bujanj ili Neobični svatovi* Božidara Širole, skladanu 1929.,⁶ dakako i *Moranu* Jakova Gotovca.⁷ Dvadesetih godina 20. stoljeća nastaje i opera *Kosovo* Slavomira Grančarića koja je danas očuvana tek fragmentarno,⁸ no nikad nije izvedena. Nakon završetka Prvoga svjetskog rata,⁹ tek početkom tridesetih godina, domaće operno stvaralaštvo kvantitativno, ali i kvalitativno doživljava razvoj i procvat. Kao potkrepu toj tezi spomenimo tek opere *Dorica pleše* Krste Odaka, *Striženo-košeno* Krešimira Baranovića ili „muzičku dramu“ *Adel i Mara* Josipa Hatzea.¹⁰ Nešto kasnije, u drugoj polovici tridesetih godina, i hrvatsko operno stvaralaštvo između dva svjetska rata doživljava vrhunac: Gotovčevo remek-djelo, komičnu operu *Ero s onoga svijeta*, Papandopulovu „romantičnu operu u tri čina“ *Sunčanica* i „glazbenu dramu u tri čina“ *Adelova pjesma* Ive Paraća neprijeporno možemo smatrati antologijskim ostvarenjima hrvatske operne scene.¹¹

3 Prema: *Fran Lhotka, Đavo u selu*, knjižica uz CD, Croatia Records, Zagreb, 1992.

4 Prema vlastoručnom skladateljevu zapisu na autografu partiture, *Hasanaginica* je završena 22. prosinca 1921., a praižvedena je u Hrvatskom narodnom kazalištu u Zagrebu 15. travnja 1924. *Medvedgradska kraljica* skladana je od 2. siječnja do 12. listopada 1926., a premijera je održana u istom kazalištu 29. rujna 1927.

5 Djelo je koncipirano u dva dijela: *Nokturno*, prema drami *Suton* Iva Vojnovića, i *Groteska*, prema komediji (seoskoj farsii, pokladnoj igri) *Novela od Stanca* Marina Držića. Prvi put je izvedeno također u HNK-u u Zagrebu 24. ožujka 1925.

6 Autor je djelo naslovio „događaj iz primorskog života u tri čina“, a praižvedeno je u Hrvatskom narodnom kazalištu u Zagrebu 22. studenoga 1930. Uputno je spomenuti i Širolinu operu *Novela od Stanca (Stanac)* koja je – iako skladana od 1915. do 1916., pa izlazi iz vremenskog okvira fokusa ovog razmatranja – praižvedena u zagrebačkom HNK-u 2. travnja 1919. Autor je operu 1933. još jedanput preradio.

7 *Morana*, „romantična opera u tri čina“, skladana je od 1928. do 1930., a praižvedena je u Narodnom kazalištu (Národní divadlo) u Brnu 29. studenoga 1930.

8 Usp. Davor MERKAŠ: Slavomir Grančarić – novi dokumenti i tragovi; u: *Između moderne i avangarde: Hrvatska glazba 1910. – 1960., Radovi s muzikološkog skupa održanog u Zagrebu, Hrvatska, 13. – 14. 12. 1996.*, Eva Sedak (ur.), Hrvatsko muzikološko društvo, Zagreb, 2004., 223.

9 Hubert Pettan smatra da godina 1916. koja se „uzima kao granica dvaju razdoblja u povijesti hrvatske glazbe, [...] u povijesti hrvatske opere nije tako jako naglašena, ali se ipak u tih prvih sedam godina [trećeg opernog razdoblja, 1909. – 1916., op. autora] pojavljuju i novi skladatelji koji znače prekid s dosadašnjim načinom i traženje odnosno početak novih putova u hrvatskom opernom stvaranju“. Hubert PETTAN: *Opere hrvatskih skladatelja u izvedbi Hrvatskog narodnog kazališta u Zagrebu, Sv. Cecilija*, sv. 41 (1971) 4, 107.

10 *Striženo-košeno*, „narodnu operu u 3 čina (5 slika)“, završio je Baranović 1932., a prvi put je izvedena u Hrvatskom narodnom kazalištu u Zagrebu 4. svibnja 1932. Josip Hatze je „muzičku dramu u četiri čina“ *Adel i Mara* skladao 1931., a iste godine, 30. studenoga, praižvedena je u Ljubljani (u Hrvatskom narodnom kazalištu u Zagrebu 1. ožujka 1933.). *Dorica pleše*, „narodna opera u tri čina“, premijerno je izvedena u zagrebačkom HNK-u 16. lipnja 1934.

11 Opera *Ero s onoga svijeta* skladana je od 1932. do 1935., a praižvedena je 2. studenoga 1935. *Sunčanica* je završena 1935., a prvi put izvedena 13. lipnja 1942. *Adelova pjesma* Ive Paraća skladana je 1941. Prvi put je izvedena iste godine, 7. lipnja. Sve tri opere praižvedene su u Hrvatskom narodnom kazalištu u Zagrebu.

In the inter-war years in particular, Lhotka played an important role in the development of Croatian music with his artistic creations, abounding in graceful episodes and powerful gradations.

Krešimir Kovačević¹

Fran Lhotka was born on December 25, 1883, in the town of Mladá Vožice in Bohemia. In 1899 he became a student of the Prague Conservatory, studying horn and composition; he was taught composition by Karel Stecker, Josef Klička and Antonín Dvořák. Six years later he graduated in both courses; the graduation piece in composition was the “*Rej*” *Scherzo in F Major*, performed for the first time in the Musikverein Hall in Vienna. After he had done his military service, and worked for a short time as a teacher in a branch of the Moscow Conservatory in Yekaterinoslav (today Dnepropetrovsk, Ukraine, once part of the Russian Empire), he arrived in Zagreb, in 1909, and accepted the job of first hornist and rehearsal pianist in the Opera. The increasingly better organisation of the concert scene and the reform of musical education made Zagreb an apt place for young composers to make a name for themselves. They arrived (mostly returning) from their training in Vienna, Prague, Budapest, Berlin and Paris, and in 1910 Lhotka was a teacher in the Music School of the Croatian Land Music Institute, later to be the Music Academy. In 1912 he left the Opera, and devoted himself full time to teaching and to composition. He worked as a teacher until the end of his life (he died on January 26, 1962 in Zagreb), with a break for World War II, when he went into retirement. Showing himself an all-round, talented and competent musician, along with the harmony that he taught the longest – forty years – in different periods he also taught horn, conducting, music theory, instrumentation, composition, orchestral score analysis and history of music. His lectures were attended by some of the most important Croatian composers and musicians of the future period - Ivo Brkanović, Bruno Bjelinski, Krešimir Kovačević, Stjepan Šulek and Slavko Zlatić. In addition, as conductor, from 1913 to 1921 he led the *Lisinski* Singing Association, greatly changing and improving on the previous choral practice, for which he won the title of “pioneer of high quality choral singing in the country”.² He also conducted the orchestra of the Music Academy (1922 – 1941) and for a short time the choir too, regularly winning lauds in Zagreb and in guest appearances, particularly for his championing of the performance of works by domestic composers, but also for the presentation of the masterpieces of the world repertoire. For some time he ran the Community Orchestra of the Croatian Music Institute (1923 – 1930) and occasionally conducted the Zagreb Philharmonic Orchestra. He proved his worth as an organiser and manager. He had administrative duties at the Academy, twice being dean, for a total of twenty years. In addition, he played an important role in its attaining the status of a tertiary level institution, and is to be credited with the beginning of the work of the City Music School in Zagreb – now the *Pavao Markovac* Music School. Lhotka complemented his teaching work with valuable manuals on conducting (1931) and harmony (1948), and of course as composer made his mark on the training of new generations of musicians, writing a number of piano and orchestral works for children and young adults.

Well-appreciated as a teacher, Fran Lhotka soon stood out for his compositions as well. He arrived in Zagreb when the European *music of transition* of the first two decades of the 20th century was in full swing. The oeuvres of Dora Pejačević, Josip Hatze and Blagoje Bersa were part of the new profiling of Croatian modernism. Lhotka found himself in the midst of the revolutionary Western European novelties and freedoms typified by the works of Arnold Schönberg, Igor Stravinsky, Anton Webern, Béla Bartók and Aleksandar Scriabin and of the increasing dominance of the “national course” in music. At the time when writing in the spirit of folk music confirmed that a composer belonged to a national culture, and was committed to its development, Lhotka found himself inspired by the folk music of this country, gracefully

1 Krešimir KOVAČEVIĆ: *Hrvatski kompozitori i njihova djela* [Croatian Composers and Their Works], Naprijed, Zagreb, 1960, p. 243.

2 Slavko Zlatić, after: Pavel ROJKO: *Fran Lhotka kao muzički pedagog* [Fran Lhotka as a music pedagogue], in: Fran Lhotka 1883. – 1962.: *Zbornik 3 Društva skladatelja Hrvatske* [Proceedings 3 of the Croatian Composers Society], Zagreb, 1985, p. 16.

Izvođački sastav / Ensemble

Lica / Characters

Vuga (sopran) / Vuga (soprano)
Tuga (alt) (mezzosopran) / Tuga (alto) (mezzo-soprano)
Hrvat (tenor) / Hrvat (Croat) (tenore)
Kosenjec (bariton) / Kosenjec (baritono)
Kluk (bas) (bariton) / Kluk (basso) (baritono)
Žrec (bas) / High Priest (basso)
glasnik (tenor) / messenger (tenore)
narod, vojnici, dječaci / people, soldiers, boys

Zbor / Choir

Soprano (S.)
Alto (A.)
Tenore (T.)
Basso (B.)

Sastav orkestra / Orchestra

3 Flauti (3 Fl.)
Flauto 1 / Piccolo 1 (Fl. 1 / Picc. 1)
Flauto 2 / Piccolo 2 (Fl. 2 / Picc. 2)
Flauto 3 / Piccolo (Fl. 3 / Picc.)
2 Oboi (2 Ob.)
Corno inglese (Cor. ingl.)
2 Clarinetti in Si \flat (2 Cl. in Si \flat)
Clarinetto basso in Si \flat (Cl. basso in Si \flat)
2 Fagotti (2 Fg.)
Contrafagotto (Cf.)
4 Corni in Fa (4 Cor. in Fa)
3 Trombe in Do (3 Tr. in Fa (ad lib.))
3 Tromboni (3 Tbn.)
Basso tuba (Basso tba)
Timpani (Timp.)
Gran cassa (G. c.)
Piatti (Ptti)
Tam-tam (Tam-t.)
Tamburo pinto (grande) (Tamb. pint. (gran.))
Tamburo piccolo (Tamb. picc.)
Triangolo (Trgl.)
Campanelli (Camplli)
Xilofono (Xil.)
Celesta (Cel.)
Violini I (Vn. I)
Violini II (Vn. II)
Viole (Vi.)
Violoncelli (Vc.)
Contrabassi (Cb.)
Arpa (Arp.)

More, glazbena vizija u dva čina (tri slike)

The Sea, Music Vision in Two Acts (Three Tableaux)

I. čin – I. Act

Stihovi Vladimira Nazora i libreto Milutina Nehajeva
Verse von Vladimir Nazor und Libretto von Milutin Nehajev

Fran Lhotka

Kamenit kraj u Primorju za vrijeme seobe Hrvata, Kamenitom gorskom kotlinom prši sutonski mrak. U pozadini se još sjaju vrhunci istočnih gora. Strmi zaravanci našarani su zelenkastim ljagama trnjakâ i smrekovih šumica i naboreni koritima gudurâ, što se razgranjuju poput golemih žila poplavljujući kotlinu potocima sve tamnijeg plavetnila. - Povorke kolâ silaze na polje. Varvari čine u pozadini okô uz dovikivanje gomile, rzanje konja i mukanje volova; pale večernje vatre i užiju buktinje. - Nekoliko je ljudi dotrčalo sprijeda i penje nadesno šator, dok se nasred tabora gradi na uzvisini nezgrapn žrtvenik, oko kojega se narod već kupi. / *Felsige Landschaft an der Meeresküste, zur Zeit der Einwanderung der Kroaten. Über das felsige Hochtal senkt sich die Abenddämmerung. Im Hintergrunde leuchten noch die Gipfel der sich im Osten hinziehenden Berge. Die Abhänge sind mit Gruppen von grünen Wacholdersträuchern und Dornbüschen bestreut und durchfurcht von Schluchten und Bachtubeln, deren Gewässer, in immer mächtiger werdenden Adern sich verzweigend, mit blauenden Flüssen die Landschaft durchziehen. Wagenzüge kommen von den Höhen herab. Die Barbaren schlagen im Hintergrunde, - unter gegenseitigen Zurufen der Menge und unter Pferdegewieher und Ochsengebrüll, - ihr Lager auf; nächtliche Lagerfeuer und Fackeln werden angezündet. - Von den Leuten sind einige vorgetreten und damit beschäftigt, auf der rechten Seite der Szene ein Zelt zu errichten, während man in der Mitte, auf einer Erhöhung, einen unförmigen Opferaltar aufstellt, um den sich das Volk bereits zu sammeln beginnt.*

Andante (Tamno, tajanstveno. / Dunkel, geheimnisvoll.)

The musical score is arranged in systems for various instruments. The woodwind section includes Flauto 1 & 2, Flauto 3 / Piccolo, Oboe 1 & 2, Corno inglese, Clarinetto in Sib 1 & 2, Clarinetto basso in Sib, Fagotto 1 & 2, and Contrafagotto. The brass section includes Corno in Fa 1 & 2, Corno in Fa 3 & 4, Tromba in Do 1 & 2, Tromba in Do 3, Trombone 1 & 2, Trombone 3, and Basso Tuba. The percussion section includes Timpani and Tam-tam. The string section includes Violini I & II, Violenze, Violoncelli, and Contrabassi. The score includes dynamic markings such as *pp*, *p*, *ppp*, and *con sord.* (con sordina).

10

Fl. 1

Fl. 3 / Picc.

Ob. 1/2

Cor. ingl.

Cl. in Sb. 1/2

Cl. basso in Sb.

Fg. 1/2

Cfg.

Cor. in Fa. 1/2

Cor. in Fa. 3/4

Tr. in Do. 1/2

Tr. in Do. 3

Tbn. 1/2

Tbn. 3

Basso Tbn.

Timp.

Tam-t.

Vn. I

Vn. II

Vl.

Vc.

Cb.

pp

pp

p

pp

ppp

pp *div., sul Sol*

18

Fl. 1
2

Fl. 3 / Picc.

Ob. 1
2

Cor. ingl.

Cl. in B \flat 1
2

Cl. basso in C

Fg. 1
2

Cfg.

Cor. in F# 1
2

Cor. in F# 3
4

Tr. in D 1
2

Tr. in D 3

Tbn. 1
2

Tbn. 3

Basso Tbn.

Timp.

Tam-t.

Vn. I

Vn. II

VI.

Vc.

Cb.

MIC 10.16a04

26

1

Fl. 1/2

pp

Fl. 3 / Picc.

Ob. 1/2

Cor. ingl.

p

Cl. in Sol

1.

p

Cl. basso in Sol

Fg. 1/2

p

Cfg.

Cor. in Fa 1/2

Cor. in Fa 3/4

Tr. in Do 1/2

Tr. in Do 3

Tbn. 1/2

Tbn. 3

Basso Tbn.

Timp.

Tam-t.

1

Vn. I

p

Vn. II

p

Vl.

solo, sul Do

p. express.

senza sord. tutti

p

Vc.

senza sord.

p

Cb.

35 *a 2* *cresc. e accel.* 5

Fl. 1/2 *p* *mf*

Fl. 3 / Picc.

Ob. 1/2 *p* *mf*

Cor. ingl. *p* *mf*

Cl. in Sib. 1/2 *p* *mf*

Cl. basso in Sib.

Fg. 1/2 *mf*

Cfg.

Cor. in Fa 1/2

Cor. in Fa 3/4

Tr. in Do 1/2

Tr. in Do 3

Tbn. 1/2

Tbn. 3

Basso Tbn.

Timp.

Vn. I *cresc. e accel.* *mf*

Vn. II *mf*

Vl. *mf*

Vc. *mf*

Cb.

MIC 10.16a04

